

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim Pedagogika dla nauczycieli/ Pedagogy for teachers
2.	Dyscyplina Pedagogika
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Centrum Edukacji Nauczycielskiej
5.	Kod przedmiotu/modułu
6.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub do wyboru</i>) Obowiązkowy dla uzyskania przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela
7.	Kierunek studiów (specjalność)* Specjalność nauczycielska
8.	Poziom studiów (<i>I stopień*, II stopień*, jednolite studia magisterskie*, nazwa Kolegium Doktorskiego*</i>) I lub II stopień
9.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>)
10.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) Zimowy lub letni
11.	Forma zajęć i liczba godzin (w tym liczba godzin zajęć online*) Konwersatorium: 15
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu Student posiada elementarną wiedzę z zakresu psychologii, uzyskiwaną podczas wykładu i konwersatorium: Psychologia dla nauczycieli, Wspomaganie rozwoju dziecka i dysharmonie rozwojowe. Student posiada elementarną wiedzę z zakresu pedagogiki, uzyskiwaną podczas wykładu: Pedagogika dla nauczycieli.
13.	Cele kształcenia dla przedmiotu Wyposażenie studenta w podstawową wiedzę przygotowującą go do podjęcia działalności opiekuńczo-wychowawczej w szkole.
14.	Treści programowe (O) Profilaktyka zagrożeń rozwoju dzieci i młodzieży. Dzieci uzależnione, zaniedbane i pozbawione opieki. Agresja i przemoc (także cyberprzemoc) w szkole. Zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami. Klasa szkolna jako środowisko społeczne i wychowawcze. Dialog w pracy nauczyciela - tworzenie klimatu wychowawczego w klasie i szkole. Funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy. Nauczyciel wychowawcą – planowanie i reżyserowanie pracy wychowawczej. Program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplina. Różnicowanie, indywidualizacja i personalizacja pracy z uczniami. Znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym. Plan pracy wychowawczej szkoły. Metody i formy realizacji procesu wychowawczego. Alternatywne formy edukacji – założenia, koncepcje i możliwości wykorzystania w praktyce.

15.	<p>Zakładane ogólne efekty uczenia się:</p> <p><i>Po zaliczeniu konwersatorium w zakresie wiedzy student zna i rozumie:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów; - normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej, nauczanie w szkołach ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych; <p>Po zaliczeniu konwersatorium w zakresie umiejętności student potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, wychowawczych i opiekuńczych; - projektować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli; - samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych. <p>Po zaliczeniu konwersatorium w zakresie kompetencji społecznych student jest gotów do:</p> <ul style="list-style-type: none"> - budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; - porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; - rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska; - pracy w zespole, pełnienia różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną. <p>Zakładane szczegółowe efekty uczenia się:</p> <p>W zakresie wiedzy student zna i rozumie:</p>	<p>Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się, np.: K_W01*, K_U05, K_K03</p> <p>1.1.3)</p> <p>1.1.4)</p> <p>1.2.2)</p> <p>1.2.4)</p> <p>1.2.18)</p> <p>1.3.2)</p> <p>1.3.3)</p> <p>1.3.5)</p> <p>1.3.7)</p>
-----	--	---

	<p>- (...) alternatywne formy edukacji (...) oraz działania wychowawczo-profilaktyczne (...)</p> <p>- (...) znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;</p> <p>- (...) metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplinę (...), różnicowanie, indywidualizację i personalizację pracy z uczniami, funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów (...), –problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki (...), zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami.</p> <p><i>W zakresie umiejętności student potrafi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - nawiązywać współpracę z innymi nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym; - rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów. <p><i>W zakresie kompetencji społecznych student potrafi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie lub grupie wychowanków; - samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; - współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy. 	<p>B.2.W1.</p> <p>B.2.W3.</p> <p>B.2.W4.</p> <p>B.2.U4.</p> <p>B.2.U5.</p> <p>B.2.K2.</p> <p>B.2.K3.</p> <p>B.2.K4.</p>
16.	<p>Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>)</p> <p>Literatura obowiązkowa:</p> <p>Chua A. (2011). <i>Bojowa pieśń tygryscy. Dlaczego chińskie matki są lepsze?</i> Warszawa: Prószyński i S-ka.</p> <p>Clifford H.E. (2006). <i>Dyscyplina i kierowanie klasą.</i> Warszawa: PWN.</p> <p>Czemierowska-Koruba E. (2015). <i>Agresja i przemoc w szkole. Czyli co powinniśmy wiedzieć, by skutecznie działać.</i> Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji.</p> <p>Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę (b.d.). <i>Jak reagować na cyberprzemoc. Poradnik dla szkół.</i></p> <p>Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę (2019), <i>Patotrześci w Internecie. Raport o problemie.</i></p> <p>Kozak S. (2007). <i>Patologie wśród dzieci i młodzieży. Leczenie i profilaktyka.</i> Warszawa: Difin.</p> <p>Łobocki M. (2009). <i>Teoria wychowania w zarysie.</i> Kraków: Impuls.</p> <p>MacKenzie R. J. (2008). <i>Kiedy pozwolić, kiedy zabronić w klasie.</i> Gdańsk: GWP.</p> <p>Mieszalski S. (1997). <i>O przymusie i dyscyplinie w klasie szkolnej.</i> Warszawa: WSiP.</p> <p>Neill A. S. (1991). <i>Summerhill.</i> Katowice: Almaprint.</p> <p>Sochocka L., Komenda-Kołecka J. (2014). <i>Zaniedbanie – (nie)świadomą formą przemocy wobec dziecka. Medycyna Środowiskowa, 17(1).</i></p> <p>Szymańska J. (2015). <i>Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki.</i> Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji.</p> <p>Wach-Kąkolewicz A. (2003). <i>Uwarunkowania interakcji w klasie szkolnej. Neodidagmata, 25/26.</i></p>	

	<p>Wieczorek M. (2018). Program wychowawczo-profilaktyczny szkoły i placówki. Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji.</p> <p>Literatura zalecana: Chomczyńska-Rubacha M. (2010). Szkolne środowisko uczenia się, [w:] Z. Kwieciński, B. Śliwerski (red.). Pedagogika. Podręcznik akademicki, tom II. Dylak S. (2009). W cieniu własnej wiedzy - między pewnością a bezradnością wychowawcy, w: Dudzikowa, M. Czerpania-Walczak (red.), Wychowanie. Pojęcia. Procesy. Konteksty. Interdyscyplinarne ujęcie, t. 3. Gdańsk: GWP. Honore C. (2008). Pod presją. Dajmy dzieciom święty spokój. Warszawa: Drzewo Babel. Maksymowska E., Sobolewska Z., Werwicka M. (2006). Wychowywać ucząc. Warszawa: CODN. Olweus D. (2007). Mobbing. Fala przemocy w szkole. Jak ją powstrzymać? Warszawa: Jacek Santorski & Co Agencja Wydawnicza.</p>	
17.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) (O) - praca grupowa (O)	
18.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu: - ciągła kontrola obecności (O), - pisemna praca semestralna (indywidualna) (O) - student musi wykonać pracę zaliczeniową pt. „Program działań wychowawczych na przykładzie filmu”. Praca jest zwięźczeniem treści poruszanych na zajęciach, pogłębionych o własne przemyślenia, refleksje i programowanie działań wychowawczych i profilaktycznych.	
19.	Nakład pracy studenta/doktoranta	
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia (O)	15
	praca własna studenta: - czytanie wskazanej literatury: 5 - przygotowanie pracy: 10	15
	łącznie liczba godzin	30
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	1